

Ďáblík 2015

TROSEČNÍCI

ZPĚVNÍK

PROTI TRUDOMYSLNOSTI

ROBINSON

Ami

1. Za dveřmi střevice a ve schránce psaní,
vůně skořice, otisky dlaní

Dmi Asmaj Cmaj E7

v mém pokoji, na mém ostrově,

Ami

puštěná televize, jablko v šátku,
byl tady, zas mi zmizel, já mu říkám Pátku.

Dmi Asmaj C Cmaj

Snad se nebojíš, snad se nebojíš?

Ami

F

C

REF1: Jsem Robinson, jsem Robinson, jsem Robinson,

Bmaj

Bdim

dnes ráno na úsvitě píšu do notýsku,

Dmi

Bmaj

na ostrově objevil jsem stopy v písku,

Asmaj

G7

samota je žlutá pustá pláž.

Cmaj

E7

Ami

Proč mi utíkáš, proč mi utíkáš, Pátku?

2. Bojím se přílivu s večerem do pokoje,
zůstaneš naživu, i když stopy tvoje
moře do tmy odplaví, Pátku.

Dávám střevice do botníku, otvírám psaní,

snad v tomhle okamžiku očekávání

se mi objevíš. Pátku, kde jsi?

REF2: Jsem Robinson, jsem Robinson, jsem Robinson,

jedním srdcem, jedním dechem, jednou lžící,

samota mi zavoněla po skořici,

do skály nožem vrývám nemizící stopu tvoji,

tak pomoz mi, Pátku, Pátku, Pátku.

SLADKÉ MÁMENÍ

G *D*
REF: Sladké mámení, chvíle závratí,
D7 *C* *G*
střípky zázraků, které čas už nevrátí.

D
Sladké mámení dále lákavých,
D7 *C* *G*
vůně snů, těch starých snů nádherných.

D *C*
1. Léta tryskem pádí, čas nikoho příliš nešetří,
D *G*
rychle k městu zády nebo jako v mládí na Petřín.

D *Ami*
Žádné jízdny řády, žádný shon a žádné závětrí,
C *D*

vytáhnout z tajných skrýší sny, ten starý song pořád nejvíc zní.

REF: Sladké mámení...

2. Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou výpravu,
plout, kam vítr fouká, pryč od nudných vod a přístavů,
do slunce se koukat, všechny trable házet za hlavu.

Být jak pták, vznést se k oblakům, dát nový lak oprýskaným snům.

REF: Sladké mámení...

ČERVENÁ ČEPICE

D

G

1. Potkal jsem na rohu šedivý ulice

A

D

blankytnou oblohu v krajině skořice,

G

co popsat nemohu, to byla čepice

A

D

červená jak vlčí mák.

G

A

REF: Střílel jsem na slona, na bílou opici,

D

Hmi

na růže, na panny, na Turka v krabici,

G

A

D D7

pak jsem chtěl tři rány na její čepici mít.

G

A

Řekla mi: „Nelžete, zkuste to na špičku

D

Hmi

a jestli nechcete, já to mám v malíčku,

G

A

D

zítra si můžete lekci při měsíčku vzít.“

2. Těšínská jablíčka bývají kyselá,

červená čepice najednou zmizela,

kde byla zvečera střelnice veselá,

zůstal jsem docela sám.

REF: Nestřílím na slona...

3. Svět jsem už prochodil, města i vesnice,

nikde však nebyla ta pravá čepice,

červených byly snad stovky a tisíce,

nikde ta, kterou mám rád.

REF: Střílel jsem na slona...

MŮJ PES

A E F#mi E

1. Můj pes je gróf mezi psy,

A Hmi E

co chlup, to skvost, co zub, to hrouda zlata,

A E F#mi E

ocasem dělá elipsy,

D E A E

když vrčí na štěňata.

2. Můj pes je psem z Anglie,

po otci lord, po mámě lady,

hodný na hodné lidi je

a zlý je na obejdy.

D E A D E A

REF1: Můj pes má duši, čtyři nohy, ocas a uši,

D E A H E

chlupaté tělo, krásné, chytré, ale tvrdohlavé čelo.

D E A D E A

Jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,

D E A Hmi E A

jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

3. Můj pes je psí prototyp,

on modelem být mohl psímu sousoší,

od pondělí do soboty

prolenoší.

4. Můj pes je rek, hrdina,

běda lumpovi, jenž by na práh šláp,

slupnut by byl jak malina

ten chlap.

REF2: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,

pelech má u kredence, vysoké je inteligence.

Jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,

jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

A E F#mi E A

DOHRA: My dog is dog number one, yeah.

V BLBÝM VĚKU

- C* *G*
1. Ujel mi vlak i poslední metro,
Ami *D7*
ještě jsem nebyl in a už jsem retro,
F *G*
než jsem se z pulce vyloup v samce,
C *Ami*
co má všechno pod palcem,
F *G*
v den svý šance na poslední jamce zaspal jsem.
2. Ujel mi vlak, tak už to chodí,
hlavu nevěším, pojedu lodí,
než si to hodit,
spíš se hodím do pohody u vody
a počkám si, až retro zase přijde do módy.

F *G* *Ami*
MEZIHRA: Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem,
F *G*
byť čas utíká víc, než je mi milo.
F *G* *Ami*
Stále věřím, že ze mě ještě něco bude,
F *E*
no jo, ale co když už bylo?
Ami *F* *C*

REF1: Včera mi bylo málo, dneska je mi moc,
G
jak se to stalo, nevím,
Ami *F* *G*
každopádně jsem zas v blbým věku
Ami *F* *C*
a jedu mimo trať a říkám si, tak ať,
G *F*
vždyť všechny mosty vedou beztak
G *Ami*
po stý přes tu stejnou řeku.

REF2: Včera mi bylo málo, dneska je mi moc,
jak se to stalo, nevím,
každopádně jsem zas v blbým věku
a pluju proti proudu vstříc poslednímu soudu
a jsem radši vám všem pro smích,
než abych byl sobě k breku.

F G Ami F G Ami

[: na na na... včera mi bylo málo, dneska je mi moc. :]

3. Ujel mi vlak před rokem v dubnu,
ještě jsem nezmoudřel a už zas blbnu,
jak dopustil jsem to,
že život protek mi mezi prsty,
nevím, věřím že až se prospím, pochopím, co s tím.

MEZIHRA: Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem,
teď mám v kapse jen poslední kilo,
stále věřím, že ze mě ještě něco bude,
no jo, ale co když už bylo?

REF1: Včera mi bylo málo...

REF2: Včera mi bylo málo...

REF1: Včera mi bylo málo...

REF2: Včera mi bylo málo...

MADE IN VALMEZ

A
1. Jako je sama skála,
D Hmi E
tak jsem sám i já.

A
jako je prázdná duha,
D Hmi E
tak jsem prázdný i já,

A
jako je zrádná voda,
D E
tak zradím i já.

A D
REF: Zkouším se prokopat ven – zkouší se prokopat ven!

Hmi E A
Zkouším se prokopat ven – zkouší se prokopat ven!

D
Zkouším se prokopat ven – zkouší se prokopat ven!

Hmi E
Zkouším se prokopat ven – zkouší se prokopat!

2. O půl třetí na náměstí
ve Valašském Meziříčí
jdu co noha nohu mine
a každý sám sobě jsme stínem.
Nic mi není, přitom melu z posledního,
těžko říct o tom něco konkrétního.
Stejná slova kolem stejný tváře
a každý sám sobě jsme lhářem a já už zase

REF: Zkouším se prokopat ven...

HOJA HOJ

G Emi D A D C D G D G

1. Chceš-li na světě býti převesel, zvol si nejlepší ze všech řemesel.

Emi D A D C D G D G

Chceš-li okouzlit dívku nevinnou, staň se vojákem, staň se hrdinou.

G C D G

REF: Hoja hoj, hoja hoj, v králi máme zastání,

C D G

hoja hoj, hoja hoj, Bůh nás zachrání.

C D G

Hoja hoj, hoja hoj, hmoždíře a palcáty,

C D G

hoja hoj, hoja hoj, holky okatý.

2. Rány na buben máš-li ve vínku, nesmíš zaváhat ani vteřinku.

Sláva až tvoji prilbu pozlatí, stal ses mužem tím, co se neztratí.

REF: Hoja hoj...

REF: Hoja hoj...

SBOHEM, GALÁNEČKO

C Ami Dmi G C

1. Sbohem, galánečko, já už musím jíti,

G Emi Ami D G

sbohem, galánečko, já už musím jíti,

Dmi G C Dmi G

[: kyselé vínečko, kyselé vínečko

C Dmi G C

podalas mi k pití. :]

2. [: Ač bylo kyselé, přeca som sa opil. :]

[: Ještě včil sa stydím, ještě včil sa stydím,

co jsem všecko tropil. :]

3. [: Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila. :]

[: To ta moja žízeň, to ta moja žízeň,

ta to zavinila. :]

4. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]

[: kyselé vínečko, kyselé vínečko

podalas mi v džbánu. :]

HOLUBÍ DŮM

- Emi D C H Emi*
1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
D C H Emi
stával v údolí mém starý dům,
GD G D G
ptáků houf zaléтал ke krovům,
Emi D C H Emi
měl jsem rád holubích křídel šum.
2. Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.
Ami D G Emi
- REF:** Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví?
Ami D G
Míval stáj roubenou, bílej štít.
Ami D G Emi
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí?
Ami H Emi
Vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.
3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukroví v homolích.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.
- REF:** Hledám dům...
5. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům.

MORITURI TE SALUTANT

Ami G Dmi Ami

1. Cesta je prach a šperk a udusaná hlína

C F G C

a šedé šmouhy kreslí do vlasů

Dmi G C E Ami

a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,

G Emi Ami

a pírka touhy z křídel Pegasů.

F G C E Ami

A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,

G Emi Ami

a pírka touhy z křídel Pegasů.

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,

má v ruce štítky a v pase staniol

[: a z očí chtějí jí plát, když háže do neznáma

dvě křehké snítky rudých gladiol. :]

G

REF: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,

Ami

počkejte chvíli, mé oči uviděly

G

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,

Ami G

seržante, mávnou – a budem zasvěceni.

C

E

Morituri Te Salutant, Morituri Te Salutant.

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá

a písek víří křídlo holubí

[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá

a zvedá chmýří které zahubí. :]

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,

mosazná včelka od vlkodlaka,

[: rezavý kvér, můj brach, a sto let stará špína

a děsně velká bílá oblaka. :]

REF: Seržante, písek je bílý...

ANDĚL

C Ami C G

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

C Ami C G

přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.

C Ami C G

Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,

C Ami C G

tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G

REF: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

C Ami C G

aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

C Ami G C Ami G C

co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,

debatující o Bohu a hraní na vojáky.

Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,

to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

REF: A proto, prosím, věř mi...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,

já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.

A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,

však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

REF: A proto, prosím, věř mi...

V POŘÁDKU

- G* *D* *Emi* *H7*
1. Za kopci, lesy a řekami před lety své „Ano“ řekla mi
C *G* *D* *G D*
princezna krásná jak z reklamy, teď jsem pod čepcem.
G *D* *Emi* *H7*
Po svatbě skončila pohádka, sklopil jsem zpětná zrcátka,
C *G* *D* *G*
princezna povila robátka a já se stal pitomcem.
2. U srdce podivný podání, ode dne, co jsme oddáni,
nemám už výhodu podání, dřavý kapsy, nic víc.
Prateta, tchýně, zeťáček, střepy pro štěstí a smetáček,
život je věc plná zataček, tak zpívám z plných plic:
G *D* *Emi* *H7*
- REF:** Že prý pod čepcem je zaslíbená zem,
C *G* *D* *G D*
tam podlahu mají z papíru, a tou jsem propad sem.
G *D* *Emi* *H7*
V krajích pod čepcem je zaslíbená zem,
C *G* *D* *G*
hledáme lásku na míru a nikdy nenajdem.
3. Zasel jsem ředkvičky do řádku, manželka řekla: „V pořádku.“
Takhle tu žijeme od pátku sedmkrát za týden,
našel jsem v lese pět masáku, manželka řekla: „Prasáku!
Červi nám lezou z mrazáku!“ Letěl jsem za nima ven.
REF: Že prý pod čepcem...
4. Na krk si navlíknu oprátku, manželka řekne: „V pořádku,
život si nepustíš pozpátku, neřekneš ani švec.“
Až budu tuhej v penále, manželka řekne: „Zdenále,
projel jsi poslední finále, konečně spadla klec.“
REF: Že prý pod čepcem...

DOPIS

- Ami* *D*
1. Píšu ti, protože mě trápí spousta věcí,
G *C*
nejen prázdný cesty domů a to věčný přemejšlení k tomu,
F *Dmi* *E*
trápí mě pět ranních probuzení v týdnu, a to pořád není všechno.
Ami *D*
Trápí mě, že mě lidi nechápou
G *C*
a že se drzejí svejch kolejí a kolem
F *Dmi* *E*
jakoby nic, a kolem jakoby nic jenom prochází se.

- Ami* *D*
REF: Dvě lodě na vodě, dvě ryby pod hladinou,
G *C*
při své cestě za vidinou snad dobrý lidi nezhynou.
F *Dmi* *E*
mám jenom jediný přání: Nikdy neskončit na dně.
Ami *D*
Dvě lodě na vodě, dvě ryby pod hladinou,
G *C*
při své cestě za vidinou snad dobrý lidi nezhynou,
F *Dmi* *E*
mám jenom jediný přání: Nikdy neskončit špatně.

2. Píšu to tobě, ty snad tušíš, oč tu běží,
proč na vyhlídkový věži stojím s rozumem v koncích,
s životem na startovní čáře, kolem ty nechápavý tváře.
Píšu ti, protože mi schází tvoje síla
a tvý pastelový oči, mám trochu strach, že svět se rychle točí
no a že když neseskočím a nezlámu si kosti, jako bych tu nebyl. Debil.

REF: Dvě lodě na vodě...

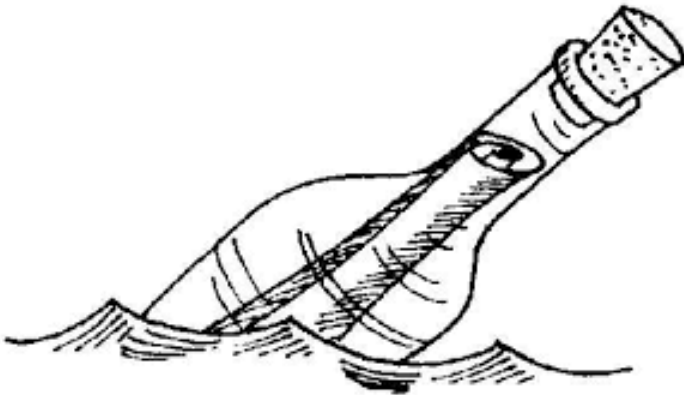
3. Píšu ti o tom, že mě děsí tisíc věcí,
jako pocit ježka v kleci, jako: „Promiň mi ten výraz,
byl jsem pod obraz, ale zůstaňme přátelé, vždyť se nic nezměnilo.“

Jsem hadr na podlahu, jsem pára nad kotlem,
mám jenom marnou snahu a jeden velkej sen,
ale nic převratnýho není ve mně, není ve mně ukrytýho.

REF: Dvě lodě na vodě...

4. Je první květen a v parku tolik lásky,
voní to létem a sluncem
a spoustou hezkejch okamžiků.
Utíkám před tebou na tramvaj,
pro obálku, známku, schránku a černej čaj,
to aby lépe se mi přemýšlelo, to abych věděl, co psát.

REF: Dvě lodě na vodě...

3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si
čtyři deci rumu a utopence k tomu.
Na politém ubruse píšeš svou
rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů.
Ale není žádné doma jako není žádné venku,
není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají.
V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

4. Možná si k tobě někdo přisedne
a možná to bude zrovna muž,
který osobně znal Egypt'ana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude do podlahy
vyt'ukávat rytmus metronomu,
který tady klepe od počátku světa.
Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem
a co budem, až nebudem?
Jen navezená mrva v Boží stáji!
V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit
a stát potřebuje daň z přidané hodnoty.
A ty si koupíš krejčovský metr
a z něj nůžkami odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty.
V neděli zajdeš do Slezského muzea
podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají.
V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek,
ukončete nástup, dveře se zavírají.

HLAVOLAM

F#mi C G

A Hmi D

1. Tisíce nocí, tisíc slov a dní,

A Hmi D

hlavolam první a poslední,

F#mi Hmi

za oknem svítání a v hlavě otázku

E

odkud, kudy a kam.

A Hmi D

REF1: Chci líbat tě na tvoje ústa,

A Hmi D

chci vzývat jak Boha tvůj klín,

A Hmi D

navěky s tebou tu zůstat, lásko,

A Hmi E

jenom to jediný vím.

F#mi

Chci líbat tě na tvoje ústa.

2. Že byl jsem jak blázen, že byl se mnou jen kříž,

jen ty mě znáš, jen ty jediná víš

tu správnou odpověď na otázku

odkud, kudy a kam.

REF1: Chci líbat tě...

Hmi A D E

F#mi

+ Chci vzývat jak boha tvůj klín.

REF2: Chci koupat se ve tvým smíchu,

chci cítit tvůj ledový klid,

jen s tebou po uši v hříchu, lásko,

jen s tebou hodlám tu žít.

REF1: Chci líbat tě...

... jenom to jediný vím.

REF2: Chci koupat se...

F#mi

DOHRA: Chci líbat tě na tvoje ústa.

SOVY Z MAZUTU

RECITATIV: Tak jsme byli včera na Portě,
a když jsme se vraceli lesem domů,
potkali jsme dřevorubce, jak porážejí strom.
A ten strom plakal.

1. Proč medvěd pláče v dutině stromu,
veverky v depresi v hloží sedí,
květiny vadnou, i tremp ztratil žracák,
trenýrky, sekeru, prezervativy, spacák?

REF: Protože hú a hú a hú, sovy z mazutu houkaj,
hú a hú a hú, úplně blbě koukaj.

2. Hajný jde sklesle lesní tišinou
a cestou sbírá umrlé zmije.
Včera byl Na Bábě a neví, čím jsou,
neví, jestli jsou to zmije nebo schizofrenie.

REF: Protože hú a hú a hú...

REF: Hú a hú a hú, sovy...

SÁRO!

Emi Hmi C G

REF: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

C G C D

že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Emi Hmi C G

Sáro, Sáro, jak moc anebo málo

C G C D

mi chybí, abych tvojí duši mohl rozumět?

Emi Hmi C G

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu

C G C D

a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.

Emi Hmi C G

Z prohraných válek se vojska domů vrací,

C G C D

však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

REF: Sáro, Sáro, v noci...

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně,

až přivedou mu koně, potom mává na pozdrav.

Srdcová dáma má v každé ruce růže,

tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

REF: Sáro, Sáro, v noci...

3. Královnin šašek s pusou od povidel

sbírá zbytky jídel a myslí na útěk.

A v podzemí skrytí slepí alchymisté

už objevili jistě proti povinnosti lék.

REF: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

že tři andělé k nám přišli na oběd.

Sáro, Sáro, jak moc anebo málo

ti chybí, abys mojí duši mohla rozumět?

4. Páv pod tvým oknem zpívá, sotva procit,

o tajemstvích noci ve tvých zahradách.

A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce,

teď hraju o tvé srdce a chci mít tě na dosah.

REF: Sáro, Sáro, pomalu a líně
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno
a v poledne už možná bude jiný svět.

Emi Hmi C G

DOHRA: Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro,
C G C D G
tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

ANDĚLÉ

H C#mi E

1. Co tě to hned po ránu napadá?

H C#mi E

Nohy, ruce, komu je chceš dát?

H C#mi E

Je to v krvi, co tvou hlavu přepadá,

H C#mi E

chtělaš padnout do hrobu a spát.

D A G D A G

REF: Poranění andělé jdou do polí, stěhovaví lidi ulítaj,

D A G D A G

panenku bodni, ji to nebolí, svět je, mami, prapodivnej kraj.

2. Po ránu princezna je ospalá,

na nebi nemusí se bát,

v ulicích doba zlá ji spoutala,

polykač nálezů a ztrát.

REF: Poranění andělé...

3. Co tě to zas po ránu napadá?

Za zrcadlem nezkoušej si lhát,

miluju tě, chci tě, to ti přísahám

na kolenou, lásce pomoz vstát.

REF: Poranění andělé jdou do polí, stěhovaví lidi ulítaj,

panenku bodni, ji to nebolí, [: svět je, mami, dokonalej kraj. :]

BRONTOSAURUS

Dmi

Gmi

1. Mám, já dneska mám

Dmi

tíseň, že tu zejtra budu možná sám,

C

uzdu zahodím a klobouk pomačkám,

A

Dmi

díky novověku vlajku nepoznám.

2. V kouři já pak se budu smát,

pološlencej si na člověka hrát,

v kině až nám budou stromy promítat

A

D7

a o loukách táta s mámou povídat.

G

C

G

REF: [: Vzhůru stoupá vlajka na stožár, posvátný má stín,

H7

C

G

D

G

trempů českých vlajka pláče, to já vím. :]

3. Ne, já nedám se tak lehko, to se ví,

připravit o kouzlo trávy zelený,

lidi, zastavte to bídný násilí,

nebo s nožem v ruce tremp vás zastaví.

4. Helou, staroušové, pochopte nás víc,

mnohej jezdil jste vy nebo taky strýc,

tak svý fabriky si šoupněte kus dál,

aby přírodou zas vítr čerstvej vál.

REF: [: Vzhůru stoupá vlajka...

MÍLE A MÍLE

C F C Ami
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
C F G
jdou trávou i úbočím skal,
C F C Ami
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
C F G
a já na všech s vámi stál.
C F C Ami
Proč ale blátem nás kázali vést
C F G
a špínou si třísnilo šat?
F G C Ami
REF: To ví snad jen dešť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
spí v špíně těch práchnivejch cest!

REF: To ví snad jen dešť...

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát.

REF: To ví snad jen dešť...

ZLATÝ HŘEBÍK NOCI

- Emi C G D Emi C G D*
1. Na zámek se sjeli hosté vzácní, nádvoří je plný kočárů,
Emi C G D Emi C G D
ihned jak se setmí, fanfáry zazní a panstvo se chopí pohárů.
Emi C G D Emi C G D
Panáček v livreji na spinet hraje, pod tíhou jídla praskají stoly,
Emi C G D Emi C G D
tisíce svíček na bráně do ráje, sloužící nesou pečený voly.
G C D
Voly, nesou pečený voly.

D G
REF: Na zámku se dneska tančí
C D
a pod kopcem v hospodě bodaj nože do stolu.

G
Na zámku se dneska tančí
C D
a pod lesem v chalupách se asi něco chystá.
D G C D

[: Co asi, co asi, co asi, :]_{3x} no co to asi bude?

2. Hosté přijeli zblízka i z dále, slavnost už nabírá správný spád,
z bezedných sklepů sudy se valí, je krásné žít, je krásné se smát.
Vzduchem poletují bílé paruky, o zbytky pod stoly čoklové se perou,
nejen láhve putují z ruky do ruky, v seně páni laškují s kuchařovou dcerou.
S dcerou, s kuchařovou dcerou.

REF: Na zámku se dneska...

3. Poslední až k bráně potáhnou hosté, bude jim chybět pozvání,
nahradí je totiž, je to tak prosté, sbírka vidlí, cepů a pochodní.
Zámek se rozsvítí jako lampión, velký zlatý hřebík nocí bude zářit,
nebem si zatančí jisker milion a nezvaní zvané lesem budou honit.
Honit, lesem budou honit.

REF: Na zámku se dneska...

ZATANČI

- Emi G D Emi*
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad.
G D Emi
Ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.
Emi G D Emi

REF: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči a pak ke mně pojd'!

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hruď.
Obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí buď'.

REF: Zatanči...

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad.
Zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

REF: Zatanči...

REF: Zatanči...

NEZAPOMÍNEJ

C *Emi* *B* *Dmi*

1. Chtěl bych ti dát do nápoje jed,

C *Emi* *B* *Dmi*

co tě zabije, mě posílí, když v posteli cizí je ti líp.

C *Emi* *B* *Dmi*

Neboj, neumím tě nesnášet,

C *Emi* *B* *Dmi*

nesu tě dolů, budeme umírat spolu.

C *Emi*

REF: [: Nezapomínej, nezapomínej,

B *Dmi*

nezapomínej na mě ve zlém. :]

2. Skončilo se dějství první, z malé lásky spousta krve,
z velkých plánů malé planetky.

Čekáš, že to celé skončím, že skočím na lep smutným očím,
ale já s láskou k tobě drtím tabletky.

REF: [: Nezapomínej...

3. Až přetlumočím do šepotu křik, až ti krůpěj potu padne na pupík,
budu si tě sytět snít, hnít s tebou, věčně být.

Ne-li já, nikdo jiný ať není, hořké jsou sliny žárlení,
zločiny z vášně, znáš mě – nenech se otrávit.

REF: [: Nezapomínej...

REF: [: Nezapomínej...

OČI UNAVENÝ

E F#mi G#mi A H A G#mi F#mi
1. Proč máš, děvče, oči unavený?

E F#mi G#mi A H
Kým jsou ty tvý oči opuštěný?

C#mi A G# F#

Já o ně stál, jen jsem se bál,

H A G#mi F#mi

že zůstanou moc zlý.

2. Do tvejh očí se spíš koukat nedá,
proto každej hodný oči hledá
a netuší, že budou dál
pod retuší moc zlý.

3. Dej mi na klín oči unavený,
ty svý oči věčně opuštěný.
Můžu tu spát, já je mám rád,
i když snad jsou moc zlý.

E F#mi G#mi F#mi E F#mi G#mi F#mi E

NEZACHÁZEJ, SLUNCE

C

Dmi

1. Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,

G F G

já mám potěšení na dalekej cestě,

C Ami C Dmi G C

já mám potěšení na dalekej cestě.

2. Já mám potěšení mezi hory, doly,
[: žádnéj neuvěří, co je mezi námi. :]

3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
[: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]

4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávej trvat,
[: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :]

5. Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,
[: já mám potěšení na dalekej cestě. :]

OBSAH:

Anděl	11
Andělé	20
Brontosaurus	21
Červená čepice	3
Dopis	13
Hlavlám	17
Hoja hoj	8
Holubí dům	9
Made in Valmez	7
Míle a míle	22
Morituri Te Salutant	10
Můj pes	4
Muzeum	15
Nezacházej, slunce	26
Nezapomínej	25
Oči unavený	26
Robinson	1
Sáro!	19
Sbohem, galánečko	8
Sladké mámení	2
Sovy z mazutu	18
V blbým věku	5
V pořádku	12
Zatanči	24
Zlatý hřebík noci	23

